

Upogib, 2017, olje, platno, 80 x 80 cm

Aleksander Vukan (r. 1974, Maribor). Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 2007 diplomiral pri prof. Zmagu Jeraju. Živi in dela v Moravskih Toplicah.

Odtetek IV. (Ležeči akt), 2019, akril, platno, 97 x 115 cm

Aleksander Vukan
Slike in risbe

Galerija Murska Sobota
(velika galerija in balkon)

6. februar – 31. marec 2020

Zgibanko izdala: Galerija Murska Sobota **Zanjo:** Dr. Robert Inhof

Tekst: Dr. Robert Inhof **Fotografije:** Irma Brodnjak

Oblikovanje in priprava za tisk: Dado tisk **Tisk:** Dado tisk **Naklada:** 100

Jabolko, 2019, akril, platno, 100 x 120 cm

Aleksander Vukan

Slike in risbe

Slike in risbe Aleksandra Vukana

Akademski slikar Aleksander Vukan je umetnik, ki ustvarja v svojih rojstnih Moravskih Toplicah. Širšemu občinstvu se je doslej predstavil na nekaterih manjših samostojnih razstavah. Leta 2008 je svoja dela razstavil v Klubu PAC. Med 16. aprilom in 5. majem leta 2010 pa se je samostojno predstavil v mali galeriji Galerije Murska Sobota. Vukan se aktivno udeležuje tudi skupinskih razstav Društva likovnih umetnikov Prekmurja in Prlekije, prav tako pa tudi slikarske kolonije Primož Trubar Moravske Toplice.

Vukanov ustvarjalni interes je namenjen predvsem aktom, tihožitjem in portretom. Te motive slikar dosledno postavlja v interierje, ki jih razume in interpretira kot klavstrofobične in hermetično zaprte prostore. Zunanji prostor, ki se na njegovih slikah varljivo nakazuje kot tisto, kar se nahaja izza naslikanih oken in vrat, dobi značaj ornamenta, ki te hermetične zaprtosti ne rahlja, temveč jo na takšen način še dodatno poudarja. Vukan svoje interierje izpolnjuje z neko posebno, nervozno in nezadovoljno atmosfero, ki jo doseže predvsem s samo postavitvijo svojih aktov in tihožitij, s ustvarjanjem močnih barvnih kontrastov in s prav nič kromofobično uporabo in sopostavljanjem izredno živih barvnih ploskev. S tem, ko postavi figure v prostor ateljeja, je videti, kot da bi njegovi akti in figure izražali neko skrajno utesnjenost, ki najverjetneje rezultira v njenih metamorfozah. V kolikor namreč na njegovih slikah pokrajine zunaj interierja ni, pa se znotraj interierja njegovega ateljeja v pokrajine spremenijo njegovi akti in tihožitja, pri čemer se eni spreminjajo v druge ter na takšen način spreminjajo in zamenjujejo svojo izraznost.

Franc Obal je leta 2007 o Vukanovem slikarstvu zapisal, da ga: »odlikuje odločno in pogumno zastavljeno figurativno slikarstvo, ki ne skriva svojega izhodišča v evropskem modernizmu fauvizma in ekspresionizma. Njegovo dodano vrednost lahko občutimo v slikarjevem prirojenem občutku za barvo, ki kljub navidezni intenziteti kolorita odraža mehko občuteno zlitje visokih in nizkih kromatskih vrednosti v lirično občuteno sozvočje. Tudi grotesknost podobe ni nič drugega kot oprijemljiva orientacija slikarjeve lastne podobe o sebi in vizije o drugih ljudeh.«

Vukanovi akti so postavljeni v zelo različne poze in tudi predstavljeni so na različne načine: neposredno kot pozirajoči študijski modeli, kot totemi

in kot plesalci. Nekateri se sprehajajo ali sedijo. Eni akti izgledajo osamljeno, medtem ko drugi živahno gestikulirajo in medsebojno komunicirajo. Nekateri njegovi akti ležijo, vendar ne glede nato, v kakšne poze so postavljeni, vsi skupaj – ne glede na živahno medsebojno komunikacijo – medlijo in kopnijo v svojem bivanju. Vendar pa se ta komunikacija vrši izključno znotraj slikovnega polja, saj nas Vukanove figure tudi v tistih primerih, ko gledajo neposredno iz slikovnega polja, ne vidijo. Zunaj meja slikarjevih interierjev in zamejenosti slikovnega polja ne obstaja noben drug svet. Vsa komunikacija, ki se dogaja na Vukanovih slikah, se dogaja izključno znotraj ateljeja, znotraj hermetično zaprtega sveta, znotraj slikovnega polja in znotraj fantazije ter fikcije.

Aleksander Vukan je svoj slikarski interes zavestno zreduciral na točno določeno problematiko, ki je postavljena v točno določen prostor. Tako prostor kot motivika sta hote zamejena, saj sta rezultat slikarjevega zavestnega izbora in odločitev. Znotraj tega zamejenega prostora si slikar na skromen in pošten način prizadeva vzpostaviti razmerje med naučenim in raziskovanim, kakor tudi med znanim in neznanim. V tem smislu znotraj majhnega prostora dela velike korake, ki se izražajo v aktih, ki jim je lastna telesnost neustrezna, in artefakti, ki jim je lastna materialnost tuja. Z vsemi barvnimi kontrasti doseže Vukan še en kontrast. Tisto, kar izgleda divje, nebrzdano in utesnjujoče, se slikarju v zadnji konsekvenci razkrije kot osvobajajoča razbremenitev in če že ne skrajna ter dokončna ukinitve vseh napetosti, pa vsaj njihova pomiritev in nekonfliktno sožitje vseh nasprotij.

Robert Inhof

Ženska z zlomljeno nogo, 2019, akril, platno, 70 x 60 cm